

Провадження № ІНФОРМАЦІЯ 1

ПОСТАНОВА

Іменем України

24 липня 2019 року

м. Миколаїв

Колегія суддів судової палати в цивільних справах Миколаївського апеляційного суду в складі:

Головуючого судді - Бондаренко Т.З.,
суддів - Темнікової В.І., Крамаренко Т.В.,
із секретарем судового засідання –Горенко Ю.В.,
за участю: перекладача ОСОБА 3,
заявників ОСОБА 1, ОСОБА 2
їх представника Калінки–Бондар О.Б.,
представника ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату ОСОБА 5,
розглянувши у закритому судовому засіданні цивільну справу № ІНФОРМАЦІЯ 1
за апеляційними скаргами **ОСОБА 1, ОСОБА 2**

та їх представника Калінки – Бондар Олександр Богданівни

на рішення Вознесенського міськрайонного суду Миколаївської області, ухваленого 03 квітня 2019 року під головуванням судді Висоцької Г.А., присяжних Гарбузенко Л.О., Ставицької І.О. в приміщенні того ж суду за заявою

ОСОБА 1, ОСОБА 2

за участі заінтересованих осіб: **Міністерства соціальної політики України, Органу опіки та піклування ІНФОРМАЦІЯ 2 районної державної адміністрації Миколаївської області, ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату Вознесенського району Миколаївської області, ІНФОРМАЦІЯ 4 районного відділу державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у Миколаївській області про усиновлення, -**

ВСТАНОВИЛА:

У лютому 2019 року громадяни Італії –подружжя ОСОБА 1 та ОСОБА 2 звернулися до суду з заявою про усиновлення малолітнього ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 5 року народження, як дитини, яка позбавлена батьківського піклування та перебуває в ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальній загальноосвітній школі-інтернаті Вознесенського району Миколаївської області.

Заявники зазначали, що вони перебувають в зареєстрованому шлюбі з 15 жовтня 2010 року, власних дітей не мають, в установленому порядку отримали дозвіл на міжнародне усиновлення одного чи більше дітей та мають виховний, емоційний та інтелектуальний потенціал для того, щоб забезпечувати потреби, пов'язані із зростанням дитини. Мають достатній прибуток для утримання дитини, придатне для проживання та забезпечене всім необхідним житло. Передбачені законом обмеження для усиновлення дитини відсутні. Вимоги законодавства про умови та порядок усиновлення ними дотримані. ОСОБА 8 проти усиновлення не заперечує. ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальна загальноосвітня школа-інтернат Вознесенського району Миколаївської області надала згоду на усиновлення, ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрацією Миколаївської області, як органом опіки та піклування надано позитивний висновок щодо усиновлення, оскільки таке відповідає інтересам дитини, а тому заявники просили про задоволення заяви про усиновлення.

Посилаючись на викладене ОСОБА 1, ОСОБА 2 просили про усиновлення малолітнього ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 6 року народження, як дитини, яка позбавлена батьківського піклування та внести зміни в актовий запис про народження малолітнього в частині прізвища, вказати «ІНФОРМАЦІЯ 7», ім'я залишити без змін, по батькові згідно традицій Італії не вказувати, вказати батьком дитини – ОСОБА 1, матір'ю – ОСОБА 2.

Рішенням Вознесенського міськрайонного суду Миколаївської області від 03 квітня 2019 року в задоволенні заяви відмовлено.

Рішення районного суду мотивовано тим, що заявники надали всі необхідні документи і пройшли, передбачені законодавством України процедури, взяли на себе відповідні зобов'язання щодо гарантування збереження громадянства дитини до його повноліття та забезпечення контролю держави за виконанням вимог законодавства України, міжнародних договорів стосовно захисту інтересів та свобод дитини. Проте, на час винесення рішення судом заявники отримали відмову Мінсоцполітики України в усиновленні та були зняті з обліку кандидатів в усиновлювачі, через сплив строку дії кількох документів, які містяться у відповідній справі, що суд вважав непереборною перешкодою для задоволення заяви.

В апеляційних скаргах, посилаючись на необґрунтованість оскаржуваного рішення, яке ухвалене з неповним з'ясуванням обставин, що мають значення для справи, заявники та їх представник просили рішення суду скасувати та ухвалити нове, яким задовольнити всі вимоги заяви.

Апеляційні скарги мотивовані тим, що заявники ОСОБА 1 та ОСОБА 2 перебувають в зареєстрованому шлюбі з 15 жовтня 2010 року, власних дітей не мають, в установленому порядку отримали дозвіл на міжнародне усиновлення одного чи більше дітей та мають виховний, емоційний та інтелектуальний потенціал для того, щоб забезпечувати потреби, пов'язані із зростанням дитини. Мають достатній прибуток для утримання дитини, придатне для проживання та забезпечене всім необхідним житло. Передбачені законом обмеження для усиновлення дитини відсутні.

ОСОБА 8 проти усиновлення не заперечує, всі необхідні висновки компетентних органів та установ держав Італії та України є в матеріалах справи.

Також в апеляційних скаргах зазначено, про те, що недоліки в документах, на які посилалося Міністерство соціальної політики України було усунуто, та надано суду пакет необхідних документів оновлених на час розгляду справи, а тому будь-які перешкоди, передбачені законом відсутні.

Орган опіки та піклування ІНФОРМАЦІЯ 2 районної державної адміністрації надав відзив на апеляційну скаргу, в якій посилається на те, що заявники на даний час не перебувають на обліку в Міністерстві соціальної політики України як кандидати в усиновлювачі, а також відсутня згода на усиновлення Мінсоцполітики, як центрального органу виконавчої влади держави до повноважень якого належить питання усиновлення іноземними громадянами, що унеможлиблює усиновлення. Просили відмовити в задоволенні апеляційної скарги.

Заслухавши суддю - доповідача, пояснення осіб, які з'явилися в судовому засіданні, дослідивши матеріали справи, перевіrivши законність та обґрунтованість рішення суду першої інстанції, колегія суддів апеляційного суду дійшла висновку, що апеляційні скарги підлягають задоволенню з наступних підстав.

Згідно зі ст. 5 ЦПК України здійснюючи правосуддя, суд захищає права, свободи та інтереси фізичних осіб, права та інтереси юридичних осіб, державні та суспільні інтереси у спосіб, визначений законом або договором.

Судове рішення відповідно до положень ст. 263 ЦПК України, повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим.

В ст.264 ЦПК України зазначені питання, які вирішує суд під час ухвалення рішення суду: чи мали місце обставини (факти), якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються; чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження; які правовідносини сторін впливають із встановлених обставин; яка правова норма підлягає застосуванню до цих правовідносин; чи слід позов задовольнити або в позові відмовити; як розподілити між сторонами судові витрати; чи є підстави допустити негайне виконання судового рішення; чи є підстави для скасування заходів забезпечення позову.

Оскаржуване рішення районного суду вказаним вимогам не відповідає.

Згідно ч.1 ст. 234 ЦПК України окреме провадження - це вид непозовного цивільного судочинства, в порядку якого розглядаються цивільні справи про підтвердження наявності або відсутності юридичних фактів, що мають значення для охорони прав і інтересів особи або створення умов здійснення нею особистих немайнових чи майнових прав або підтвердження наявності чи відсутності неоспорюваних прав.

Відповідно до положень п.4 ч.2 цієї статті, суд розглядає в порядку окремого провадження справи про усиновлення.

Частиною 1 статті 253 ЦПК України передбачено, що суддя під час підготовки справи про усиновлення дитини до розгляду вирішує питання про участь у ній як заінтересованих осіб відповідного органу опіки та піклування, а у справах, провадження в яких відкрито за заявами іноземних громадян, - уповноваженого органу виконавчої влади.

У відповідності до ч.2 ст. 253 ЦПК України орган опіки та піклування повинен подати суду висновок про доцільність усиновлення та відповідність його інтересам дитини.

Аналогічні положення щодо обов'язковості участі органу опіки та піклування під час розгляду справ про усиновлення та подання ним висновку передбачені ч.4, ч.5 ст. 19 СК України.

З матеріалів справи вбачається і таке встановлено судом, що відповідно до свідоцтва про народження ОСОБА 8 народився ІНФОРМАЦІЯ 8 року, про що ІНФОРМАЦІЯ 9 сільською радою Вознесенського району Миколаївської області було складено відповідний актовий запис за № ІНФОРМАЦІЯ 10 від ІНФОРМАЦІЯ 11 (т. 1 а.с. 93).

Відповідно до змісту вказаного актового запису, який міститься в Державному реєстрі актів цивільного стану громадян про державну реєстрацію народження, відомості про батька дитини, тобто ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 12 року народження, записані за вказівкою матері згідно з ч. 1 ст. 135 СК України, матір'ю дитини вказано ОСОБА 9 (т. 1 а.с. 96 зв.).

Мати дитини, ОСОБА 9 рішенням ІНФОРМАЦІЯ 13 районного суду Миколаївської області від 14 серпня 2017 року у справі № ІНФОРМАЦІЯ 14 позбавлена батьківських прав (т. 1 а.с. 94-95).

Розпорядженням голови ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації Миколаївської області від 05 вересня 2017 № ІНФОРМАЦІЯ 15 ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 16 року народження, надано статус дитини позбавленої батьківського піклування, в зв'язку з позбавленням матері батьківських прав (т.1 а.с. 97).

Наступним розпорядженням голови ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації Миколаївської області від 16 листопада 2017 № ІНФОРМАЦІЯ 17, ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 18 року народження, влаштовано, як дитину позбавлену батьківського піклування, на повне державне забезпечення до ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальної загальноосвітньої школи - інтернату (т. 1 а.с. 98).

ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 19 року народження, перебуває на первинному обліку служби у справах дітей ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації Миколаївської області з 06 вересня 2017 року на підставі листа служби у справах дітей ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації Миколаївської області від 11 січня 2019 року № ІНФОРМАЦІЯ 20 та має статус дитини, позбавленої батьківського піклування. Починаючи з 20 вересня 2017 року ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 21 року, перебуває в службі у справах дітей ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації Миколаївської області на обліку дітей, які підлягають усиновленню (т. 1 а.с.106,107).

Відповідно до ст. 3 СК України, сім'я є первинним та основним осередком суспільства. Сім'ю складають особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки. Подружжя вважається сім'єю і тоді, коли дружина та чоловік у зв'язку з навчанням, роботою, лікуванням, необхідністю догляду за батьками, дітьми та з інших поважних причин не проживають спільно. Дитина належить до сім'ї своїх батьків і тоді, коли спільно з ними не проживає. Сім'я створюється на підставі шлюбу, кровного споріднення, усиновлення, а також на інших підставах, не заборонених законом і таких, що не суперечать моральним засадам суспільства.

Відповідно до ч. 3. ст. 24 Закону України «Про охорону дитинства» діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, повинні бути передані на усиновлення або влаштовані на виховання в сім'ї громадян (під опіку чи піклування, в прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу), у будинки дитини, дитячі будинки, школи-інтернати, дитячі будинки-інтернати на повне державне утримання. Таким дітям створюються необхідні умови для всебічного і гармонійного розвитку, підготовки до самостійного життя та праці.

Відповідно до положень ст. 207 СК України усиновленням є прийняття усиновлювачем у свою сім'ю особи на правах дочки чи сина, що здійснене на підставі рішення суду, крім випадку, передбаченого статтею 282 цього Кодексу.

За правилами ст. 218 СК України для усиновлення дитини потрібна її згода, якщо вона досягла такого віку та рівня розвитку, що може її висловити.

Згідно з нормами ст. 283 СК України передбачено, що усиновлення іноземцем в Україні дитини, яка є громадянином України, здійснюється на загальних підставах, встановлених главою 18 цього Кодексу.

Дитина, яка є громадянином України, може бути усиновлена іноземцем, якщо вона перебуває не менш як один рік на обліку в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей, і досягла п'яти років.

Усиновлення може бути здійснено до закінчення зазначеного строку, а також до досягнення дитиною п'яти років, якщо: дитина страждає на хворобу, що внесена до спеціального переліку хвороб, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Дитина може бути усиновлена іноземцем, якщо не виявилось громадянина України, який бажав би її усиновити або взяти на виховання до себе в сім'ю.

На усиновлення дитини іноземцем потрібна згода центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей, направляє в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, запит до Міністерства внутрішніх справ України щодо перевірки іноземців, що усиновлюють дитину, яка є громадянином України, на наявність або відсутність інформації компрометуючого характеру в правоохоронних органах інших держав та Генеральному секретаріаті Інтерполу.

Усиновлення іноземцями провадиться за умови забезпечення дитині прав в обсязі не меншому, ніж це встановлено законами України.

За усиновленою дитиною зберігається громадянство України до досягнення нею вісімнадцяти років.

Усиновлена дитина має право на збереження своєї національної ідентичності відповідно до Конвенції про права дитини, інших міжнародних договорів.

Згідно частини 5 статті 24 ЗУ «Про охорону дитинства» усиновлення допускається виключно в інтересах дитини України відповідно до закону.

Так, порядок провадження з усиновлення встановлений «Порядком провадження діяльності з усиновлення та здійснення нагляду за дотриманням прав усиновлення дітей» затвердженим КМУ від 08 жовтня 2008 року № 905 року (надалі – Порядок).

Станом на 11 січня 2019 року, за період перебування дитини в службі у справах дітей ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації Миколаївської області на обліку дітей, які підлягають

усиновленню громадяни України не виявили бажання усиновити ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 22 року народження, взяти під опіку. Служба у справах дітей ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації повідомляє, що спеціалістами Служби вжито заходів щодо влаштування зазначеної дитини до сімейних форм виховання з інформацією про дитину ознайомлено прийомних батьків, батьків-вихователів та опікунів Вознесенського району (т.1 а.с.106).

Службою у справах дітей Миколаївської облдержадміністрації Миколаївської області не направлялися кандидати в усиновлювачі для знайомства з ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 23 року народження, в зв'язку з чим, було визначено, що дитина може бути передана на усиновлення іноземними громадянами, про що свідчить лист служби у справах дітей ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації Миколаївської області від 11 січня 2019 року № ІНФОРМАЦІЯ 24 (т.1 а.с.106).

Заявники у даній справі ОСОБА 1 та ОСОБА 2 перебувають у шлюбі з 15 жовтня 2010 року, одружилися в місті ІНФОРМАЦІЯ 25. Цей шлюб є першим, спільних дітей у шлюбі вони не мають.

ОСОБА 1, ІНФОРМАЦІЯ 26 року народження, громадянин Італії, має паспорт № ІНФОРМАЦІЯ 27, виданий 18 лютого 2015 року Міністерством закордонних справ та міжнародної кооперації, є уродженцем міста ІНФОРМАЦІЯ 28, місце постійного проживання: ІНФОРМАЦІЯ 29.

ОСОБА 2, ІНФОРМАЦІЯ 30 року народження, також є громадянкою Італії, має паспорт № ІНФОРМАЦІЯ 31, виданий 14 липня 2009 року Міністерством закордонних справ є уродженкою міста ІНФОРМАЦІЯ 32, місце постійного проживання: ІНФОРМАЦІЯ 33.

Згідно із медичними висновками про стан здоров'я від 08 березня 2018 року ОСОБА 2 та ОСОБА 1 не мають хвороб фізичного, психічного та неврологічного характеру, які б не дозволяли здійснювати усиновлення дитини, вони є здоровими (т.2 а.с.36-39, 42-45).

За даними Судової Картотеки Міністерства юстиції Єдина Інформативна Система (ст. 24 Закону № 313 від 14 листопада 2002 року) довідки № ІНФОРМАЦІЯ 34, № ІНФОРМАЦІЯ 35, відсутня інформація кримінального характеру щодо ОСОБА 2 та ОСОБА 1. (т.1 а.с.72-73, 75-76).

ОСОБА 2 працює спеціалістом з інформаційної безпеки в компанії «ІНФОРМАЦІЯ 34» з 03 квітня 2017 року та її дохід за останні 6 місяців складає ІНФОРМАЦІЯ 35 Євро, на даний час продовжує працювати в даній установі.

ОСОБА 1 на даний час не працює, йому було визначено компенсацію на момент закінчення трудових відносин. Подружжя має стабільний прибуток та може забезпечити родину (т.1 а.с.66).

ОСОБА 2 та ОСОБА 1 мешкають в будинку, що має загальну площу 182,17 квадратних метрів, який належить ОСОБА 2. Будинок складається з підземного рівня: гардеробна, винний льох та наземного рівня: вітальні, дві прохідні кімнати, дві спальні кімнати, кухню, дві ванні кімнати, сходи, балкон, сад. Об'єкт перебуває у відмінному стані (т.1 а.с.83).

Відповідно до соціального звіту від 27 лютого 2018 року зробленого соціальною службою міста ІНФОРМАЦІЯ 36, у житлі по вул. ІНФОРМАЦІЯ 37 в кварталі де є всі необхідні

установи, в т.ч. школи будь-якого рівня та напрямку, як державні так і приватні магазини, спортивні заклади, парки та басейни. Їх житло світле, в кожній кімнаті є вікна, балкони по всьому периметру. Житло добре доглянуте, чисте, придатне для проживання в ньому однієї дитини чи двох дітей.

З точки зору психологічного звіту, засвідчується, що пара готова до здійснення міжнародного усиновлення однієї чи двох дітей віком до 8 років включно будь якої етнічної належності (т. 1 а.с. 36-43).

Рішенням Суду у справах неповнолітніх ІНФОРМАЦІЯ 38 від 13 лютого 2017 року, встановлено, що подружжя ОСОБА 1, який народився ІНФОРМАЦІЯ 39 року та ОСОБА 2, яка народилася ІНФОРМАЦІЯ 40 року (т.1 а.с.56-58) визнане придатним для міжнародного усиновлення однієї дитини чи двох дітей іноземного походження (т.1 а.с. 57-58). 18 січня 2018 року Суд у справах неповнолітніх ІНФОРМАЦІЯ 41 засвідчив придатність вказаного подружжя для усиновлення на підставі наведеного судового рішення (т.1 а.с. 54) .

Вимогами ч.2 ст. 215 СК України встановлено, що облік громадян України, які проживають за межами України, та іноземців, які бажають усиновити дітей, ведеться виключно центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

За змістом статті 31 Порядку, облік громадян України, які проживають за межами України, та іноземців, які бажають усиновити дитину, що проживає в Україні, здійснює Мінсоцполітики України.

Згідно з п.п. 33, 35 Порядку громадяни України, які проживають за межами України, та іноземці, які бажають усиновити дитину, що проживає в Україні, подають до Міністерства соціальної політики України справу, яка складається з ряду документів. Строк дії документів, становить один рік від дати їх видачі, якщо інше не передбачено законодавством країни (про що зазначається в документі), в якій вони видані.

Заявники – ОСОБА 1, ОСОБА 2 взяті на облік кандидатів в усиновлювачі в Міністерстві соціальної політики України відповідно до вказаного Порядку за № ІНФОРМАЦІЯ 42, 21 червня 2018 року.

17 грудня 2018 року відбулося знайомство малолітнього ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 43 року народження, із громадянами Італії ОСОБА 2 та ОСОБА 1 про що був складений відповідний акт про знайомство від того ж числа (т.1 а.с.101).

Відповідальною особою служби у справах дітей ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації Миколаївської області 10 січня 2019 року із ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 44 року народження, проведено бесіду відносно можливості його усиновлення громадянами Італії ОСОБА 2 та ОСОБА 1. Хлопчик надав згоду на усиновлення про що власноруч написав заяву від 10 січня 2019 року (т. 1 а.с. 103).

10 січня 2019 року за № ІНФОРМАЦІЯ 45 Адміністрація ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату Вознесенського району Миколаївської області, згідно з вимогами ст. 222 СК України, надала згоду на усиновлення вихованця закладу ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 46 року народження, громадянами Італії ОСОБА 2 та ОСОБА 1 (т. 1 а.с. 102).

За час перебування дитини в ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальній загальноосвітній школі-інтернаті Вознесенського району Миколаївської області ніхто з близьких родичів долею дитини не цікавився, не відвідував, участі у матеріальному забезпеченні та вихованні не приймав про що свідчить акт про невідвідування ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальної загальноосвітньої школи - інтернату Вознесенського району Миколаївської області від 10 січня 2019р. № ІНФОРМАЦІЯ 47 (т. 1 а.с. 104).

Судом встановлено і заінтересованими органами перевірено, що малолітній ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 48 року народження, братів та сестер не має, які перебувають на обліку для усиновлення, що підтверджується довідкою служби у справах дітей ІНФОРМАЦІЯ 2 райдержадміністрації Миколаївської області від 11 січня 2019 № ІНФОРМАЦІЯ 49 (т. 1 а.с. 108).

Висновком про стан здоров'я, фізичний та розумовий розвиток дитини, який підписаний головним лікарем КНП «ІНФОРМАЦІЯ 50 РЦПМСД» встановлено, що дитина соматично здорова, є інвалідом дитинства, що підтверджується медичним висновком від 12 червня 2018 року № ІНФОРМАЦІЯ 51, має діагнози: ІНФОРМАЦІЯ 52, має III спеціальну групу здоров'я, профілактичні щеплення проведені відповідно до віку (т. 1 а.с.99).

Таким чином, ОСОБА 8 є дитиною, яка страждає на хворобу, що внесена до спеціального переліку хвороб, затвердженого Міністерством охорони здоров'я України (наказ МОЗ від 27 грудня 2011 року № 973).

Подружжя ознайомлено із станом здоров'я дитини та наполягаючи на його усиновленні звернулися із заявою про надання висновку про доцільність усиновлення ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 53 року народження.

Згідно висновку органу опіки та піклування ІНФОРМАЦІЯ 2 районної Державної адміністрації Миколаївської області про доцільність усиновлення малолітньої дитини ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 54 року народження № ІНФОРМАЦІЯ 55 від 14 січня 2019 року слідує, що виконавчий комітет ІНФОРМАЦІЯ 2 РДА Миколаївської області, як орган опіки і піклування, вважає доцільним усиновлення вихованця ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальної загальноосвітньої школи - інтернату Вознесенського району Миколаївської області ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 56 року народження та таким, що відповідає інтересам дитини (т. 1 а.с. 89-92).

4 лютого 2019 року подружжя звернулося з заявою у даній справі до суду про усиновлення дитини.

В судовому засіданні заявники наполягали на усиновленні та дитина ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 57 року народження, висловив своє бажання та згоду бути усиновленим.

Враховуючи наведені обставини, районний суд дійшов вірного висновку про те, що на час звернення до суду всі вимоги закону та необхідні процедури щодо усиновлення дитини були дотримані, заявники мали статус кандидатів в усиновлювачі, відповідали в повній мірі вимогам ст. 211 СК України та будь-які ризики щодо такого усиновлення були відсутні.

Відповідно до вимог ч. 4 ст. 283 СК України на усиновлення дитини іноземцем потрібна згода урядового органу державного управління.

Як вбачається з листа Департаменту забезпечення прав дітей та оздоровлення Міністерства соціальної політики України від 5 березня 2019 року на адресу районного суду та листа від 29 травня 2019 року на адресу суду апеляційної інстанції, 21 лютого 2019 року заявникам було відмовлено в усиновленні (т. 1 а.с. 182, т. 2 а.с.142-143).

Підставою для відмови, вказано те, що на момент розгляду їх заяви про усиновлення строк дії окремих документів наданих заявниками закінчився.

За встановленими правилами п. 77 «Порядку провадження діяльності з усиновлення та здійснення нагляду за дотриманням прав усиновлення дітей», затвердженого КМУ від 08 жовтня 2008 року № 905, заява кандидатів в усиновлювачі підлягає розгляду протягом 10 днів, а у разі відсутності результатів перевірки Національною поліцією щодо наявності або відсутності інформації компрометуючого характеру в правоохоронних органах держави, громадянами якої є іноземці, та держави, на території якої вони проживають, або генеральному секретаріаті Інтерполу-протягом десяти робочих днів після надходження від Національної поліції відповідного повідомлення. У разі потреби в уточненні відомостей, які містяться у поданих документах, або перевірці нововиявлених обставин, строк розгляду заяви може бути продовжено, але не більше як на 20 робочих днів.

Враховуючи, що відповідно до пояснень заявників, з заявою про усиновлення до Мінсоцполітики України вони звернулися 19 січня 2019 року (іншої інформації міністерство не надало), строк дії довідки про наявність чи відсутність судимості заявників на території їх проживання закінчився 01 лютого 2019 року, як зазначено в листі міністерства від 29 травня 2019 року, документа про шлюб - 5 лютого 2019 року, а документа про право власності або користування на житлове приміщення - 15 лютого 2019 року, то протягом 10 днів встановлених для розгляду заяви, строк дії вказаних документів не був закінченим.

Лише після сплину вказаного строку 5 лютого 2019 року міністерством було зроблено уточнюючий запит до органу опіки та піклування щодо уточнення висновку про стан здоров'я дитини. Проте, заходи щодо уточнення строку дії окремих документів міністерство не вживало.

Відповідно до положень п. 78 Порядку кандидатом в усиновлювачі може бути відмовлено у наданні згоди на усиновлення дитини у разі, коли стали відомі обставини, за наявності яких особа не може бути усиновлювачем чи які можуть мати негативні наслідки для виховання і розвитку дитини, або з'ясувалось, що у дитини є родичі.

Саме вказана обставина Міністерством соцполітики зазначена, як підстава відмови в усиновленні заявникам.

Однак відповідно до вимог ст. 212 СК України визначено, що не можуть бути усиновлювачами особи, які обмежені у дієздатності; визнані недієздатними; позбавлені батьківських прав, якщо ці права не були поновлені; були усиновлювачами (опікунами, піклувальниками, прийомними батьками, батьками-вихователями) іншої дитини, але усиновлення було скасовано або визнано недійсним (було припинено опіку, піклування чи діяльність прийомної сім'ї або дитячого будинку сімейного типу) з їхньої вини; перебувають на обліку або на лікуванні у психоневрологічному чи наркологічному диспансері; зловживають спиртними напоями або наркотичними засобами; не мають постійного місця проживання та постійного заробітку (доходу); страждають на хвороби, перелік яких затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я; є іноземцями, які не перебувають

у шлюбі, крім випадків, коли іноземець є родичем дитини; були засуджені за злочини проти життя і здоров'я, волі, честі та гідності, статевої свободи та статевої недоторканості особи, проти громадської безпеки, громадського порядку та моральності, у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, а також за злочини, передбачені статтями 148, 150, 150¹, 164, 166, 167, 169, 181, 187, 324, 442 Кримінального кодексу України, або мають непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення інших злочинів; за станом здоров'я потребують постійного стороннього догляду; є особами без громадянства; перебувають у шлюбі з особою, яка відповідно до пунктів 3-6, 8 і 10 цієї статті не може бути усиновлювачем.

Враховуючи, що під жодну ознаку наведеної норми заявники не підпадають, відмова подружжю ОСОБА 1 та ОСОБА 2 в усиновленні дитини ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 58 року народження не є виправданою.

Положеннями статей 6, 20 Конвенції «Про права дитини» від 20 листопада 1959 року Генеральної Асамблеї ООН, ратифікованої Постановою Верховної Ради України від 27 лютого 1991 року, передбачено, що дитина для її гармонійного розвитку потребує любові та розуміння, вона повинна зростати у всякому випадку в атмосфері любові й моральної і матеріальної забезпеченості. На суспільство і на органи публічної влади повинен лежати обов'язок здійснювати особливе турбування про дітей, немаючих сім'ї та про дітей немаючих достатніх засобів для існування. Одним з власних як найкращих інтересів дитини є її усиновлення.

Частиною третьою статті 5 СК України встановлено, що саме держава забезпечує пріоритет сімейного виховання дитини.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про охорону дитинства» забезпечення найкращих інтересів дитини – це дія та рішення, що спрямовані на задоволення індивідуальних потреб дитини відповідно до її віку, статі, стану здоров'я, особливостей розвитку, життєвого досвіду, родинної, культурної та етичної належності.

Як слідує з пояснень малолітнього ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 59 року народження, наданих в судовому засіданні, він бажає бути сином заявників подружжя ОСОБА 1 та ОСОБА 2, бажає проживати разом з ними в державі Італія, у них склались близькі та теплі стосунки, вони розуміють одне одного.

Подружжя ОСОБА 1 та ОСОБА 2, в зв'язку з отриманням інформації, щодо сплину терміну дії наданих ними документів, а саме довідки про наявність чи відсутності судимості заявників на території їх проживання, документів про реєстрацію шлюбу та про право власності або користування на житлове приміщення, а також і всі інші документи, які були надані до Міністерства соціальної політики України для постановки на облік, як усиновлювачів, були відновлені (т.1 а.с. 138-149). Будь яких змін в особистих даних, щодо майна чи судимості у житті заявників не відбулося.

Відповідно до листа Департаменту забезпечення прав дітей та оздоровлення Мінсоцполітики України від 30 травня 2019 року на ім'я ОСОБА 1 та ОСОБА 1 адресати були повідомлені про розгляд їх заяви від 6 травня 2019 року та постановлення на облік кандидатів в усиновлювачі за № ІНФОРМАЦІЯ 60 від 30 травня 2019 року (т. 2 а.с.148)

Із змісту листа Мінсоцполітики на ім'я заявників від 14 червня 2019 року вбачається, що вони були запрошені для ознайомлення з інформацією, яка міститься в базі даних дітей, які можуть бути усиновлені (т.2 а.с.169).

Як встановлено в судовому засіданні апеляційної інстанції з пояснень заявників, на дану співбесіду заявники не з'явилися через те, що в базу даних, яка пропонується за нової процедури для ознайомлення не включено данні щодо дитини ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 61 року народження.

Представник ІНФОРМАЦІЯ 3 спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату в судовому засіданні підтвердила пояснення заявників та вказала, що ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 62 року народження, вважається таким, що перебуває в процедурі усиновлення, а тому з бази даних дітей, які підлягають усиновленню його виключено до завершення процедури.

В судовому засіданні апеляційної інстанції Мінсоцполітики свого представника не направило. В листі від 29 травня 2019 року міністерство просило в задоволенні апеляційної скарги відмовити, проте, своєї оцінки стосовно того, що всі недоліки в документах були усунуті і вже 30 травня 2019 року заявники знову взяті на відповідний облік не виклали.

Положеннями Конвенції про права дитини, ратифікованої Постановою Верховної Ради України 27 лютого 1991 року, діти мають право на особисте піклування і допомогу. Дитині для повного гармонійного розвитку її особи необхідно зростати в сімейному оточенні, в атмосфері щастя, любові і розумінні.

Положеннями ст. 8 Європейської конвенції про усиновлення дітей, прийнятої 24 квітня 1967 року, компетентний орган приймає рішення про усиновлення лише тоді, коли впевниться, що воно здійснюється в інтересах дитини. Кожного разу компетентний орган звертає особливу увагу на те, щоб це усиновлення забезпечило дитині стабільні та гармонійні умови.

Відповідно до положень п. 6 Постанови Пленуму ВСУ №3 від 30 березня 2007 року «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ усиновлення і про позбавлення батьківських прав», вирішуючи заяву по суті, суд зобов'язаний перевірити наявність передбачених законом підстав для усиновлення, зокрема: чи є дитина відповідно до законодавства суб'єктом усиновлення і чи виконано вимоги ч.1-3 ст. 218 СК України щодо наявності згоди дитини; чи відповідають висновок органу опіки та піклування і дозвіл на усиновлення уповноваженого органу виконавчої влади необхідним вимогам.

Частиною 2 статті 222 СК України передбачено, що усиновлення може бути проведене без згоди закладу охорони здоров'я або навчального закладу, якщо суд встановить, що усиновлення дитини відповідає її інтересам.

Районний суд, відмовляючи в задоволенні заяви про усиновлення, хоча формально і послався на наведені норми, проте, не навів переконливих доводів стосовно того, в чому полягає найвищий інтерес дитини у данній справі.

Колегія суддів, враховуючи наведені обставини, а саме осіб усиновлювачів, відсутність будь-якого компроментуючого матеріалу щодо них, їх стан здоров'я, матеріальне становище, забезпечення житлом та можливість створити належні умови для зростання та розвитку дитини, щире наполегливе бажання усиновити саме ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 63 року народження, реальний намір щодо максимального відновлення здоров'я дитини, відсутність будь-яких ризиків щодо можливих негативних наслідків даного усиновлення, теплі

відносини, які склались з дитиною, бажання дитини бути їхнім сином, відсутність тривалий час кандидатів на усиновлення в Україні, погоджується з висновком Органу опіки та піклування ІНФОРМАЦІЯ 2 районної державної адміністрації, який не відкликано та не скасовано, і вважає, що таке усиновлення ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 64 року народження буде відповідати найкращим інтересам дитини оскільки надає дитині матеріальну, моральну та соціальну підтримку.

Формальні підстави, які стали причиною відмови в усиновленні, не є переконливими та не можуть бути перешкодою для реалізації дитиною свого права на сім'ю.

Відповідно до положень п. 1 ч. 1 ст. 376 ЦПК України підставами для скасування судового рішення повністю або частково та ухвалення нового рішення у відповідній частині або зміни судового рішення є неповне з'ясування обставин, що мають значення для справи.

Враховуючи викладене, оскаржуване рішення районного суду підлягає скасуванню з ухваленням у даній справі нового судового рішення про задоволення заяви та усиновлення малолітнього ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 65 року народження.

Особа, яка подала заяву про усиновлення відповідно до ст. 229 СК України, може виявити бажання бути записаною у Книзі реєстрації народжень матір'ю, батьком дитини або повнолітньої особи. Суд задовольняє таку заяву усиновлювача у рішенні про усиновлення, якщо це відповідає інтересам дитини.

Згідно ст. 231 СК України якщо усиновлювачами є одночасно жінка та чоловік і якщо вони записуються батьками дитини, відповідно змінюються прізвище та по батькові дитини.

За такого підлягають задоволенню і вимоги щодо внесення відповідних змін до актового запису про народження дитини.

Положеннями ст. 314 ЦПК встановлено, що судові витрати, пов'язані з розглядом справи про усиновлення, відносяться на рахунок заявників.

Керуючись ст.ст. 367, 368, 374, 376, 381, 382 ЦПК України колегія суддів, -

п о с т а н о в и л а:

Апеляційні скарги ОСОБА 1, ОСОБА 2 та їх представника Калінки – Бондар Олександри Богданівни - **задовольнити**.

Рішення Вознесенського міськрайонного суду Миколаївської області від 03 квітня 2019 року - **скасувати та ухвалити нове судове рішення**.

Заяву ОСОБА 1 , ОСОБА 2 про усиновлення - **задовольнити**.

Усиновити ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 1 року народження ОСОБА 1, ІНФОРМАЦІЯ 2 року народження, громадянином Італії, паспорт ІНФОРМАЦІЯ 3, адреса проживання: ІНФОРМАЦІЯ 4, та ОСОБА 2, ІНФОРМАЦІЯ 5 року народження, громадянкою Італії, паспорт № ІНФОРМАЦІЯ 6, адреса проживання: ІНФОРМАЦІЯ 7.

Присвоїти ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 9 року народження – прізвище «ІНФОРМАЦІЯ 10» та не вказувати по батькові.

Зобов'язати ІНФОРМАЦІЯ 4 Відділ реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у Миколаївській області внести зміни в актовий запис № ІНФОРМАЦІЯ 11 від ІНФОРМАЦІЯ 12 року про народження ОСОБА 8, ІНФОРМАЦІЯ 13 року народження, де вказати для дитини в графі «прізвище» - ІНФОРМАЦІЯ 14, графу «ім'я» - залишити без змін, в графі «по батькові»- не вказувати по батькові, в графі «батько» - ОСОБА 1, ІНФОРМАЦІЯ 15 року народження, в графі «мати» - ОСОБА 2, ІНФОРМАЦІЯ 16 року народження.

Постанова набирає законної сили з дня її прийняття і може бути оскаржена у касаційному порядку відповідно до вимог ст. 389 ЦПК України до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня складення її повного тексту 29 липня 2019 року.

Судді:

Т.З. Бондаренко

В.І. Темнікова

Т.В.Крамаренко